

Lag om tillsyn över hundar och katter;

utfärdad den 29 november 2007.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs² följande.

Inledande bestämmelse

1 § Hundar och katter skall hållas under sådan tillsyn och skötas på ett sådant sätt som med hänsyn till deras natur och övriga omständigheter behövs för att förebygga att de orsakar skador eller avsevärda olägenheter.

Särskilda bestämmelser om tillsyn över hundar finns i rennäringslagen (1971:437).

Märkning och registrering av hundar

2 § En hundägare skall låta märka sin hund så att den kan identifieras. Märkningen skall vara bestående.

3 § Statens jordbruksverk skall föra ett för landet centralt register över hundägare (hundregistret). Hundägaren skall låta registrera sitt ägarskap i registret.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. skyldighet för hundägaren att betala en avgift för registreringen och för utrustning för att läsa av märkningen,
2. beräkningen av avgiften.

4 § Bestämmelserna i 2 och 3 §§ gäller hundar som stadigvarande finns i Sverige.

5 § Hundregistret får användas för att fastställa vem som äger en hund.

Tullverket, Jordbruksverket, länsstyrelser, polismyndigheter och de kommunala nämnder som fullgör uppgifter inom miljö- och hälsoskyddsområdet skall ha direktåtkomst till registret.

¹ Prop. 2006/07:126, bet. 2007/08:MJU5, rskr. 2007/08:36.

² Se Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EGT L 204, 21.7.1998, s. 37, Celex 31998L0034), ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 98/48/EG (EGT L 217, 5.8.1998, s. 18, Celex 31998L0048).

6 § Jordbruksverket är personuppgiftsansvarigt enligt personuppgiftslagen (1998:204) för hundregistret. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Jordbruksverket får besluta att överlåta driften av registret till en annan myndighet eller till en organisation.

7 § För behandling av personuppgifter gäller, utöver vad som sägs i 5 och 6 §§, personuppgiftslagen (1998:204). Bestämmelserna i personuppgiftslagen om rättelse och skadestånd gäller även vid behandling av personuppgifter som utförs enligt denna lag.

Förelägganden och förbud

8 § Om någon brister i tillsynen över eller skötseln av en hund, får polismyndigheten meddela de förelägganden och förbud som behövs för att förebygga skada eller avsevärd olägenhet.

Såväl förelägganden som förbud får förenas med vite.

9 § Polismyndigheten får meddela de förelägganden som behövs för att bestämmelserna om märkning och registrering av en hund i denna lag skall följas.

Förelägganden enligt första stycket får förenas med vite.

10 § Den som är under femton år får inte meddelas förelägganden eller förbud enligt 8 eller 9 §.

Omhändertagande av hundar m.m.

11 § För att hindra att en hund orsakar skada eller avsevärd olägenhet får polismyndigheten, om inte andra, mindre ingripande åtgärder anses tillräckliga, besluta att den skall omhändertas.

12 § Om en hund har omhändertagits med stöd av 11 §, får ägaren eller innehavaren inte förfoga över hunden utan tillstånd av polismyndigheten. Polismyndigheten får, efter utredning, besluta att hunden skall säljas, skänkas bort eller, om hunden utgör en fara för människor eller djur eller om det annars finns särskilda skäl, avlivas.

13 § Om det inte längre finns skäl för omhändertagandet, skall polismyndigheten besluta att detta genast skall upphöra.

14 § Anträffas en hund lös på område där lantbruksdjur finns, får hunden, om den inte låter sig infångas och om det är nödvändigt för att förhindra skada på lantbruksdjur, dödas av den som äger eller vårdar lantbruksdjuren.

Den som dödat en hund är skyldig att snarast möjligt anmäla detta till polismyndigheten.

Hundförbud

15 § Polismyndigheten får meddela förbud att ha hand om hund (hundförbud) för den som allvarligt brister eller tidigare har brustit i tillsynen över en hund.

Vid bedömningen av om ett hundförbud bör meddelas skall särskilt beaktas om den mot vilken förbudet avses gälla har begått brott där han eller hon har använt hund som vapen eller vid upprepade tillfällen har varit föremål för föreläggande eller förbud enligt 8 § eller har haft hand om hund som har omhändertagits enligt 11 §.

Hundförbud skall inte meddelas om det är uppenbart att de omständigheter som gett upphov till att ett hundförbud övervägs inte kommer att upprepas.

Hundförbudet får avse viss tid eller gälla tills vidare.

Den som är under femton år får inte meddelas hundförbud.

Tillsyn över och omhändertagande av hundar i marker där det finns vilt

16 § Under tiden den 1 mars–20 augusti skall hundar hållas under sådan tillsyn att de hindras från att springa lösa i marker där det finns vilt. Under den övriga tiden av året skall hundar hållas under sådan tillsyn att de hindras från att driva eller förfölja vilt, när de inte används vid jakt.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter som avviker från första stycket. Om det behövs till skydd för viltet får sådana föreskrifter innebära att en hund skall hållas kopplad.

17 § Om en hund springer lös i ett område där det finns vilt, får jakträttshavaren eller någon som företräder honom eller henne ta hand om hunden. När detta har skett skall hundens ägare eller innehavare snarast underrättas. Om denne inte är känd skall i stället polismyndigheten underrättas. Om jakträttshavaren eller den som företräder honom eller henne inte vill ta hand om hunden, skall i stället polismyndigheten omhänderta hunden.

Kan inte hunden tas om hand, får polismyndigheten avliva hunden, om detta är angeläget från viltvårdssynpunkt och försvarligt även med hänsyn till omständigheterna i övrigt.

18 § Har inte ägaren eller innehavaren, efter det att kostnader betalats enligt 20 §, återtagit hunden inom fem dagar efter det att han eller hon underrättades om omhändertagandet eller, om ägaren eller innehavaren inte är känd, inom tio dagar efter det att polismyndigheten underrättades, får jakträttshavaren behålla hunden eller polismyndigheten, efter utredning, besluta att sälja, skänka bort eller, om hunden utgör en fara för människor eller djur eller om det annars finns särskilda skäl, avliva hunden.

Ersättning för skador orsakade av hundar

19 § En skada som orsakas av en hund skall ersättas av dess ägare eller innehavare, även om han eller hon inte vållat skadan. Vad ägaren eller inne-

havaren har betalat i skadestånd har han eller hon rätt att få tillbaka av den som vållat skadan.

Första stycket gäller inte för skador som orsakas av en tjänstehund när en polisman eller vaktpost eller annan person som vid försvarsmakten tjänstgör för bevakning eller för att upprätthålla ordning använder hund i tjänsten, om den skadelidande har betett sig på ett sådant sätt att det har varit motiverat att ingripa mot honom eller henne.

Kostnader för omhändertagande av hundar

20 § Ägaren eller innehavaren av en hund som har omhändertagits med stöd av 11 eller 17 § skall betala de kostnader som omhändertagandet medfört. Kostnaderna får förskötteras av allmänna medel.

Om det finns särskilda skäl, får polismyndigheten i enskilda fall medge undantag från skyldigheten att betala kostnaderna. I sådana fall skall kostnaderna slutligt betalas av polismyndigheten.

Om polismyndigheten har beslutat att en hund som omhändertagits skall säljas, får polismyndigheten ta ut ersättning ur köpeskillingen för kostnaderna för omhändertagandet och försäljningen. Om det efter det att polismyndigheten har fått tackning för sina kostnader återstår pengar från köpeskillingen tillfaller dessa ägaren.

Övergivna eller förvildade katter

21 § En katt som med skäl kan antas vara övergiven eller förvildad, får avlivas av jakträttshavaren eller av någon som företräder denne. Inom tätbebyggt område krävs dock tillstånd av polismyndigheten.

Straffansvar

22 § Den som bryter mot ett hundförbud döms för överträdelse av hundförbud till böter eller fängelse i högst ett år.

23 § Till böter döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1. inte följer ett föreläggande eller bryter mot ett förbud som har meddelats med stöd av 8 § första stycket,
2. inte gör anmälan enligt 14 § andra stycket eller
3. bryter mot 21 § andra meningen.

Den som uppsåtligen inte lämnar underrättelse enligt 17 § första stycket döms till penningböter.

Den som har överträtt ett vitesföreläggande eller ett vitesförbud får inte dömas till ansvar enligt denna lag för den gärning som omfattas av föreläggandet eller förbudet.

24 § Till böter döms den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot 16 § första stycket eller en föreskrift som har meddelats med stöd av 16 § andra stycket.

25 § Beslut enligt 8 och 15 §§ skall delges den mot vilken beslutet avses gälla. Vid delgivningen tillämpas delgivningslagen (1970:428) med undantag för bestämmelserna i 12 § om delgivning genom att handling lämnas till annan än den sökta och 15 § om kungörelsedelgivning.

26 § Polismyndighetens beslut enligt denna lag och beslut om registrering av hund som meddelas av Jordbruksverket eller av den som ansvarar för driften av registret får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Bestämmelserna i 22–28 och 30 §§ förvaltningslagen (1986:223) skall tillämpas, om det överklagade beslutet har meddelats av en organisation.

Jordbruksverket för det allmännas talan hos förvaltningsdomstol, om det överklagade beslutet har meddelats av en organisation.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

27 § Beslut enligt denna lag gäller omedelbart, om inte något annat beslutas.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008, då lagen (1943:459) om tillsyn över hundar och katter samt lagen (2000:537) om märkning och registrering av hundar skall upphöra att gälla.

2. Märkningsbestämmelserna gäller inte hundar födda före den 1 januari 1993.

3. Förelägganden, beslut om omhändertagande av hund och andra beslut om skyldigheter för enskilda som har meddelats med stöd av äldre föreskrifter skall anses beslutade enligt denna lag.

4. Ett beslut som har meddelats före den 1 januari 2008 överklagas enligt äldre bestämmelser.

På regeringens vägnar

FREDRIK REINFELDT

ESKIL ERLANDSSON
(Jordbruksdepartementet)

